بیرون گنج گیٹ منگل مارکیٹ پیشاور
0301-8828402

قل جاء الحق وزهق الباطل

دجادو او بد نظر

مسنون علاج

مؤلف

الشیخ ابو محمد امین الله البشاوری

ناشر

مکتبه محمدیه

بیرون گنج گیټ منګل مارکیټ پیښور

د کتاب نوم

د جادو او بد نظر مسنون علاج

مؤلف

الشیخ العلامة ابو محمد
امین الله پشاوری حفظه الله

ناشر

مکتبه محمدیه

بیرون گنج گیټ منګل مارکیټ پیښور

بسم الله الرحمن الرحيم

د جادو او بد نظر مسنون علاج

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهٗ وَنَسْتَعِيْنُهٗ وَنَسْتَغْفِرُهٗ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا مَنْ يَّهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهٗ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ.

اما بعد : قرآن او حديث هغه بهترين نعمت رب العالمين راليږلے دے چه د روح او جسد اود ظاهر او باطن پوره علاج

پکښې شته دې، دې سره انسان بل کوم شي ته نه محتاج کيږي په دې شرط چه په دې ځان پوهه کړي او يقين پرې وکړي.

الله تعالى فرمائي:

﴿ اَلۡيَوۡمَ اَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِيۡنَكُمۡ ﴾.

ترجمه: نن ورځ ماتاسو دپاره ستاسو دين پوره کړو.

بعضې خلق دين ناقص ګڼړي نو نورو اِزمُونو يا مذهبونو ته رجوع کوی. بعضې خلق قرآن او حديث صرف دروح علاج ګڼړي، د دنيا د سعادت څه کمال پکښې نه وينې. بعضې خلق په ظاهري مرضونو

کښې صرف ډاکټرانو ته رجوع کوی، اوقرآن او احادیثو نبوی کښې چه کوم اذکار راغلی دی هغه معمولی شے ګڼړی، او حال دادے چه هغه اذکار او دعاګانے ددوائی نه زیات طاقت لری، بلکه دُعا دمؤمن وسله ده، لکه حدیث کښې راغلی دی (المستدرك)۔

نبی کریم ﷺ اذکار او دُعاګانو ته ډیر ترغیب ورکړیدے اود هر وخت او هرے موقعے دپاره ئے خاص اذکار خودلی دی، دهغے یادول هر مسلمان له پکار دی ځکه چه ددنیا او آخرت ډیر لوئے سعادت په

کښې دې۔

دې بـاره کښـې زمونـړ یو کتـاب چھـاپ شــویـدې پــه نـوم د (ذکـر او دعـا مستـنـد کتـاب) بـانـدې، دغـه شان یو بل کتاب دې په نوم د (دعاء دمؤمن) باندې دا ضرور ځان سره واخلئ۔

اوس زه دیــو دوو مســئـلـو بـاره کښـې دا رسـاله شروع کوم په مشوره د الحاج پرا چه بـانـدې، ځـکـه چـه هغـه مسئلو ته دخلقو ډیر ضرورت دې :

OOOOO

۱ - اوله مسئله : د نظر لګیدلو علاج

۲ - دویمه مسئله :

د جادو علاج ته ضرورت ولے دے؟

۱ - ځکه بعضے خلق ددے مرضونو علاج په جادوګرو، کاهنانو او ترویتانو کوی، اوډیر مالونه تر ے اخلی بلکه عقیدے ورله خرابوی۔

بله دا چه (حَلُّ السِّحْرِ بِالسِّحْر) جائز نه دے، په راجح قول دعلماؤ کښے، ځکه دا خو رضاده په کُفر باندے، ځکه ته دخپل تکلیف دلرے کولو دپاره ساحر (جادوګر) ته ورشے او هغه جادو کوی ستا په رضا، په

جادو کښې اکثر الفاظ دکُفر وی، دغه شان حدیث د بخاری کښې راځی:

نَهٰی رَسُوْلُ اللهِ ﷺ عَنِ النُّشْرَةِ. (مشکاة)۔

ترجمه: رسول الله ﷺ د نُشرې نه منع کړیده۔

نُشره دسړی نه جادو لرې کولو ته وائی کله چه هغه دخپلې ښځې نه بند کړې شی په سِحر سره۔

ددې مسئلې تفصیل زه اوس نه لیکم، تفصیل په الصارم البتار ص (۸۷)، تفسیر قرطبی (۴۹/۲) صحیح بخاری مع الفتح (۲۳۲/۱۰) کښې وګوره۔

او (حل السحر بالقرآن والادعیة الماثورة) جائز دې۔

۳ - او حال ډّا دے چه دده مرض شرعی علاجونه شته دے؛ لیکن خلق ترے خبر نه دی، ماته به خلق راتلل او مابه ورته بعضے آیتونه خودل یا به مے ورته کیسټ ډك کړو، کله چه پراچه صاحب درخواست د رسالے لیکلو اوکړو، نو داماته ډیره ښه خبره ښکاره شوه او په رساله مے شروع وکړه، په (١٤١٨/٣/٦ هـ) ربیع الاول یوم الاحد په کالام کوهستان کښې کله چه ځه په سفر تلے وم۔

دعامو مسلمانانو مذهب دادے چه سِحر اوسترګے تاثیر لري په اذن د الله تعالی

بـاندې، صرف معتزله اوپه دې وخت کښې بـعـضې ناپو هان د سِحر اود سترګې تاثير نه منی۔

لیـکـن د دوئ خبـره د قـرآن او حـديـث خـلاف ده، دې بـاره کښې بې شماره احاديث صـحيـح بـخـاری اوصـحيـح مسلم اونورو کتـابـونو کښې وګوره ! بلکه دقرآن آيتونه دې باره کښې صريح راغلي دی۔

نـو چـه کله يو بيمار په ظاهری علاجونو ستړې يا نا اميده شی نو شايد چه په ده به سِـحـر يـا نظر لګيدلې وی ، نو دهغې علاج دې بيـا پـه دې راتـلونکې طريقه سره وکړی

پوره يقين سره، ان شاء الله تعالى، الله به ئے جوړ کړی۔

ليكن دا علاج شرطونه لرى :

اول شرط : اسلام دے چه لوستونكے به مسلمان وى، صحيح عقيدے والا به وى، كه مُشرك وى يا كافر وى نو دا علاج د هغه دپاره نه دے۔

دويم شرط دادے :

چه يقين سره به ئے لولى۔

دريم شرط دادے : چه دمانځه به پابند وى، دالازمى شرطونه دى۔

او استحبابى **شرط** دادے چه دسحر او

ماښام اذکار به یاد کړي، او هغه به پابندئ سره وائی اود یوائې دمریض حکم نه دے بلکه هر مسلمان دپاره دا اذکار پکار دی۔

بل شرط دادے چه کور کښې به تصاویر نه پریدی ځکه هلته جِنات اوشیطانان راځي او ملائك نه داخلیږی۔

بل **شرط** دادے : چه ددے اذکارو په معنی ځان پوهه کول اوتوجه سره لوستل پکار دی۔

بل **شرط** دادے : چه دا اذکار لولی نو ځان به پاك ساتی۔

محترمو رونړو اوخویندو !

ددے اذکارولو ستلو کښے ستاسو دوه فائدے دی، اوله فائده داده چه تاسو به دتعویذونو خلاص شئ۔ دارنګه دکاهنانو او ساحرانو نه به خلاص شئ ، او تعویذونه کول که دقران او حدیث نه نه وی نو بیا شرك دے حرام دے اوکه قران اوحدیث پکښے لیکلے شوے وی بیا هم ګناه ده ځکه رسول الله ﷺ دا عمل امت ته نه دے خودلے تفصیل ما په فتاوی الدین الخالص (۱/٦۳) کښے لیکلے دے۔

اوکاهنانو ته ورتلل اود هغوی تصدیق کول کُفر دے، لکه حدیث کښے راغلی دی

(مشکاة: ۱/۵٦، ۱/۲۷٦)۔

دویمه فائده داده : چه ستاسو مرض به الله تعالی جوړ کړی، ان شاء الله تعالی۔

خلق جادو ولے کوی ؟

۱- کله خلق په یو سړی باندے سحر او جادو کوی د دُشمنئ دوجے نه۔

۲- کله یو ساحر سِحر کوی چه داخلق ماته محتاج شی، او راشی اوځه ترے مال واخلم۔

۳- کله یو جینئ باندے جرګه وکړے شی او هغه نه ورکوی نو خِطبه کونکے ظالم دے، په دے جینئ اوپه باقی کور

باندې سِحر وکړي۔

٤ - کله يو انسان واده وکړي نو سِحر کونکې دا واده والا د ښځې نه بند کړي، دشرمولو دپاره۔

او اکثر دا سِحر کيږي، دا وجه ده چه مخکښې دواده نه ځان باندې معوذتين وئيل پکار دي۔

٥ - دارنګه نور اسباب هم شته چه دهغې دوجې نه خلق سِحر کوي۔

* * * * * *
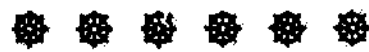
۱- د سحر او جادو علاج :

دسِحر دوه قسمه علاج دے :

۱ – اول قِسم علاج قبل المرض دے یعنے دسِحر د لګیدلو نه مخکښے علاج، چه سِحر وربانده تاثیر ونکړی، اودویم قسم علاج پس د سِحر کیدلو نه دے۔

اول قِسم دادے : چه سحر اومابنام به درے درے ځله : ﴿قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ﴾ یعنی سورت اخلاص، اودرے ځله : ﴿قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ اودرے ځله : ﴿قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ لولی۔

(ابو داود، مشکاة : ۱/۱۸۸، بسند صحیح)۔

۲- دارنګه کله چه اوده کیږی نو دا درې سورتونه یو یو ځل لوستل پکار دی، او درې ځله به په دواړو لاسونو کښې چُف وکړی او په ټول بدن باندې به ئې راکاږی۔

(بخاری، مسلم، مشکاة: ۱/۱۸٦)

بعضې علماء وائی چه دا سورتونه به درې درې ځله لولی، لکه مظاهرِ حق کښې لیکلی دی، دارنګې مُلا علی قاریؒ وائی په جمع الوسائل ص (٦٠) کښې۔ لیکن مانه صحیح دا ښکاری چه یو ځل لوستل پکار دی ځکه حدیث کښې (کَانَ یَفْعَلُ) الفاظ راغلی دی، یعنې دا فعل به ئې درې ځله

کولو، نه قرائت، اوتحقیق په فتاوی الدین الخالص دویم جلد کښې وګوره۔

۳- دارنګ دهر فرض مانځه نه پس یو یو ځل دا درے سورتونه لوستل پکار دی۔

مشکاة: ۱/ ۸۹)

دارنګ چه دا کلمات سړے وائی کله چه دسحر نه ویریږی:

اَعُوْذُ بِوَجْهِ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ الَّذِىْ لَيْسَ شَىْءٌ اَعْظَمُ مِنْهُ وَ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ الَّتِىْ لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ وَبِاَسْمَاءِ اللّٰهِ الْحُسْنٰى كُلِّهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ اَعْلَمْ مِنْ شَرِّ مَنْ خَلَقَ وَبَرَاَ وَذَرَاَ.

(رواه مالك فى الموطأ: ۷۲۳)۔

کعب الاحبارؒ یو تابعی عالم دے هغه فرمائی: که داکلمات نه وے چه څه ئے هر وخت وایم نو څه به یهودیانو خر جوړ کړے وے په خپل سِحر باندے۔

ددے ذکر څه خاص وخت نشته، څه وخت چه دے وسع وُشوه وایه!

دلته یوه مهمه مسئله واوره:

هغه دا چه: په عامو اذکارو کښے نقل ضروری دے یعنے هغه ذکر به قبول وی الله تعالیٰ ته۔ تَوم چه د نبی علیه السلام نه منقول وی۔

مګر په دم کښے جُدا قانون دے، او هغه

داچه دم په هر لفظ جائز دے، په دوو شرطونو باندے:

اول شرط: دادے چه معنے به ئے معلومه وی، کچرته معنے معلومه نه وه، بے معنی الفاظ وو، دهغے استعمال جائز نه دے، ځکه پته نه لګی چه دا د توحید الفاظ دی که د شِرك، نود مُشتبِه الفاظو نه قرآن منع کړیده:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا رَاعِنَا ﴾۔

دویم شرط: مسلم شریف (۲/۲۲٤) کښے دعوف بن مالك رض نه روایت دے چه مانبی صلی الله علیه وسلم ته یو دم پیش کړو، نو هغوی

راته حُکم وکړو چه دا بعضې الفاظ ترې لرې کړه، او بعضې پریده - یعنې داالفاظ شرکیه ترې لرې کړه او صحیح معنی والا الفاظ پریده - [فَاَمَرَنِیْ بِطَرْحِ بَعْضِهَا]۔

دغه شان حدیث کښې راځی :

[لَا بَاْسَ بِالرُّقٰی مَالَمْ یَکُنْ فِیْهَا شِرْكٌ]

یعنې : دمونه جائز دی کچرته دشرك الفاظ په کښې نه وی، اوکه د شرك الفاظ په کښې وی بیائې استعمال حرام دې۔

دارنګ قرآن کریم نه انسان دم اچولې شی په مریض باندې یا په ځان باندې اګرکه دهغه معین آیت په دغه مرض

کښې د نبي علیه السلام نه منقول نه وی،
ځکه قرآن ټول شفا دے :

﴿ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴾۔

عبد الله بن مسعودؓ فرمائی :

[عَلَيْكُمْ بِالشِّفَائَيْنِ الْقُرْآنِ وَالْعَسَلِ]

یعنې : د دوو علاجونو نه فائده واخلئ یو
قرآن کریم او بل شهد۔

نو د قرآن کریم هر یو آیت شِفاء ده ۔

د دے مسئلے تحقیق الصارم البتار کښې شوید ے (۴۰)۔

بل **دلیل** دادے : چه ابو سعید خدریؓ
فاتحه په یو مریض لوستلے وه نو بیا نبی
علیه الصلاة والسلام ورته وفرمائیل :

[وَمَا یُدْرِیْكَ اَنَّهَا رُقِیَّةٌ].

یعنی: ته څه خبرې کړې چه دا رقیه یعنی دم دے۔ نبی کریم ﷺ رد نکړو بلکه تائید ئے وکړو۔ (بخاری، مسلم، مشکاة باب الاجارة)۔

نو ددے مسئلے په وجه څوك به دا اعتراض نه کوی په مونږ باندے چه ستا سو دے کتاب کښے بعضِ اذکار ہے دلیله دی، دنبی علیه السلام نه منقول نه دی۔

۵ – دارنګه سحر او مابنبام درے درے ځله

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِیْ لَا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهٖ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ۔

لوستل هر مؤمن له پکار دی۔

نبی ﷺ فرمائی : چا چه دا ولو ستلو نو په دغه ورځ او په دغه شپه به ورته څه نوے مصیبت ونه رسیږی۔ دایو قیمتی ذکر دے، پابندے ئے کول پکار دی۔

٦ – دارنګه څوك چه هر صبا اووه (۷) عجوه کهجورے وخوری نوز هر او جادو به پرے اثر نه کوی په دغه ورځ لکه چه بخاری کښے راځی :

[مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ عَجْوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ ذٰلِكَ الْيَوْمَ سَمٌّ وَلَا سِحْرٌ].

بلکه د مدینے منورے ټولو کهجورو کښے دا خاصیت شته۔ (کما فی مسلم ۲/۲۲۰)۔

بـلـکـه عـامـو کهـجـورو کښـې هـم دا خاصیت شته ان شاء الله تعالی۔

۷- قرآن کریم ډیر تلاوت کول دارنګ د ټولو فرائضو پابندي کول ضروري دي اوتوبه ویستل د ټولو ګناهونو نه۔

۲ - دویم قسم علاج دجادو :

داعلاج هم دوه قسمه دے یو عملي دے دویم قولي دے اوداعلاجونه به پس دجادو لګیدلو نه کولے شي۔

۱- **اول قسم عملي علاج** دادے چه مریض ښکر ولګوي یعني حجامت دے وکړي، نبي صلی الله علیه وسلم باندے جادو شوے وو،

هغه په سر کښې حجامت وکړو، دا یو باریك قِسم علاج دے، تفصیل زاد المعاد (۲:) کښې ابن القیمؒ کړیدے۔

بله دا چه کچرته ممکن وی نو هغه سِحر او جادو دے راوُباسی او ودے سیزی یا دے وُشکوی لکه نبی ﷺ باندے چه کله جادو وُشو نو هغه جادو راویستلو او ګذار ئے کړو (کما فی البخاری)۔

لیکن د جادو د راویستلو به شرعی طریقه اختیارولے شی یا مباحه طریقه، لکه خوب کښې درته راشی چه جادو فلانی ځائے کښې پروت دے، یا په دے

مریض باندے پیریان وی نو چه کله راشی
د هغوی نه دے تپوس وکړی چه تاسو چا
مقرر کړی وئ، او جادو چرته دے، لیکن
احتیاط پکار دے پیریان اکثر دروغ وائی۔
دارنګه که نورے طریقے مباحے وی په
هغے دے جادو راوُباسی ، دے سره جادو
ختمیږی۔

دویم قِسم علاج د جادو

اذکار شرعیه دی۔ د اذکار شرعیه
دلوستلو یوه طریقه داده چه د شنے بیرے
اووه پانړے به راواخلی او وُبه ئے ټکوی، بیا
به هغه دومره اوبو کښے واچوی چه غُسل

پرے کیږی، بیا به دا آیتونه په دمے اُوبو ولوستلے شی :

۱ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیْمِ

اَللّٰہُ لَا اِلٰـهَ اِلَّا هُـوَ الْـحَیُّ الْقَیُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَـوْمٌ لَـهٗ مَـا فِی السَّمٰوَاتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّـذِیْ یَشْفَعُ عِنْدَهٗ اِلَّا بِاِذْنِهٖ یَعْلَمُ مَابَیْنَ اَیْدِیْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا یُحِیْطُوْنَ بِشَیْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖ اِلَّا بِمَا شَـآءَ وَسِعَ کُرْسِیُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَا یَؤُدُهٗ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ.

(البقرة : ۲۰۵)۔

۲ – وَاَوْحَیْـنَـا اِلٰـی مُوْسٰی اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ فَاِذَا هِیَ تَلْقَفُ مَا یَاْفِکُوْنَ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا کَانُوْا

يَعْمَلُوْنَ فَغُلِبُوْا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوْا صٰغِرِيْنَ وَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ قَالُوْا آمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ رَبِّ مُوْسٰى وَهَارُوْنَ.

(اعراف: ۱۱۸ - ۱۲۲)

۳- وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُوْنِيْ بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيْمٍ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى اَلْقُوْا مَا اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُوْسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهٗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ.

(سورت يونس : ۷۹ - ۸۲)

٤ - قَالُوْا يٰمُوْسٰى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ

اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿۶۵﴾ قَالَ بَلْ اَلْقُوْا فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿۶۶﴾ فَاَوْجَسَ فِىْ نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوْسٰى ﴿۶۷﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿۶۸﴾ وَاَلْقِ مَا فِىْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَاصَنَعُوْا ط اِنَّمَا صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿۶۹﴾ فَاُلْقِىَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوْآ اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ وَمُوْسٰى ﴿۷۰﴾

(سورت طه : ۶۵ - ۷۰)

۵ - بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ﴿۱﴾ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۲﴾ وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ﴿۳﴾

وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ﴿٤﴾ وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ﴿٦﴾

٦- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ هُوَاللّٰهُ اَحَدٌ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

٧ - بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِیْ يُوَسْوِسُ فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

کله چه دا آیتونه ولولی بیا دمے مریض دا

اوبه وڅکی دوه درے ځله او په باقی اوبو دے غسل وکړی۔

اودا عمل دے دوه درے ځله وکړی که په یوه پیره کار ونه شو، دا ډیره مجربه طریقه ده، که څوك دښځے نه بند کړے شوے وی دهغه دپاره هم مفیده ده۔

(وګوره فتاوی ابن باز : ۲۷۹/۳) فتح المجید (۳٤٦) الصارم البتار: ۱۰۹، مصنف عبد الرزاق (۱۳/۱۱) العلاج بالرقی للقحطانی ص (۹٦) فتح الباری (۱۲۳۳/۱۰)۔

۲- دارنګه سورت فاتحه اوسورة اخلاص او آیة الکرسی اود سورت بقرے آخری دوه آیتونه او ﴿ قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

او ﴿قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ دے په مريض دم کړی او چُف دے ورسره کوی اوپه درد مند ځائے دے ورله لاس وهی، که عورت نه وی۔ اوکه عورت وی هغه سړے یا ښځه دے خپل لاس په هغه ځائے وهی۔

(کما فی البخاری، مشکاۃ)۔

دادم دوه درے ځله مکررول پکار دی۔

۳- درانګه دا راتلونکی ټول آیتونه او سورتونه دے دم اچونکے په مريض ووائی یا دے مريض خپله په ځائے وائی، که نه ورځی اونه څوك دم اچونکے وی کیسټ کښے دے ټیپ کړی۔

او مریض یعنے جادو والا دے بار بار د ورځے اورې، ذوه ځـلــه یـا درے ځـلــه، ان شاء الله تعالی چه الله پاك بـه ئے جوړ كړی، هغه آيتونه او سورتونه دادی:

١ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ مِنْ هَمْزِهٖ وَنَفْخِهٖ وَنَفْثِهٖ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مَالِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ

(الفاتحه).

۲ – بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

﴿ آلم (1) ذٰلِكَ الْكِتَابُ لاَ رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ (2) الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلاَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُوْنَ (3) والَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ (4) أُوْلٰئِكَ عَلَى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ وَأُوْلٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴾ . (البقرة).

۳ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

﴿ وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِيْنُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِيْنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوْتَ وَمَارُوْتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ

أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (102)

دا بار بار اولوله. (البقرة)

٤ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَّاحِدٌ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ (163) إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ

مِنَ السَّمَاءِ مِن مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ
وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (164)

(سورة البقرة: ۱۶۳ - ۱۶٤)

۵ - اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

اَللّٰهُ لا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ
وَّلا نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ
ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ وَلا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلا
يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (255)

(سورة البقره: ۲۵۵)۔

٦ ـ اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

آمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيْرُ (285) لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِيْنَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ (286)

(سورة البقرة: ۲۸۵ – ۲۸۶)۔

۷ – اَعُوۡذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيۡطٰنِ الرَّجِيۡمِ

شَهِدَ اللّٰهُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَالۡمَلَائِكَةُ وَأُوۡلُوا الۡعِلۡمِ قَآئِمًا بِالۡقِسۡطِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ (18) إِنَّ الدِّيۡنَ عِنۡدَ اللّٰهِ الإِسۡلَامُ وَمَا اخۡتَلَفَ الَّذِيۡنَ أُوۡتُوا الۡكِتَابَ إِلَّا مِنۡ بَعۡدِ مَا جَائَهُمُ الۡعِلۡمُ بَغۡيًا بَيۡنَهُمۡ وَمَنۡ يَّكۡفُرۡ بِآيَاتِ اللّٰهِ فَإِنَّ اللّٰهِ سَرِيۡعُ الۡحِسَابِ (19)

(سورة آل عمران: ۱۸– ۱۹)۔

۸ – اَعُوۡذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيۡطٰنِ الرَّجِيۡمِ

إِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِیۡ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالۡأَرۡضَ فِیۡ سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسۡتَوٰی عَلَى الۡعَرۡشِ يُغۡشِی اللَّيۡلَ

النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيْثًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلاَ لَهُ الْخَلْقُ وَالأَمْرُ تبارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ (54) اُدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً إِنَّهُ لاَ يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ (55) وَلاَ تُفْسِدُوا فِيْ الأَرْضِ بَعْدَ إِصْلاَحِهَا وَادْعُوْهُ خَوْفًا وَّطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ (56)

(اعراف : ٥٤ – ٥٦)۔

٩ – اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

وَأَوْحَيْنَا إِلٰى مُوْسٰى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُوْنَ (117) فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ (118) فَغُلِبُوْا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوْا صَاغِرِيْنَ (119) وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِيْنَ

(120) قَالُوْا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِيْنَ (121) رَبِّ مُوْسٰى وَهَارُوْنَ (122)

دا آيتونه ډير ډير اولوله خاصكر دا قول د الله تعالى ﴿ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِيْنَ ﴾ ديرش (٣٠) ځله تكرار كړه. (اعراف : ١١٧ – ١٢٢).

١٠ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

قَالَ مُوْسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ اِنَّ اللهَ سَيُبْطِلُهُ اِنَّ اللهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ وَيُحِقُّ اللهُ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ

دا آيتونه بار بار تلاوت كړه خاصكر د قول د الله تعالى : ﴿ اِنَّ اللهَ سَيُبْطِلُهُ ﴾.

١١ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

﴿ اِنَّمَا صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴾.

دا ډیر ډیر اولوله.

(سورة یونس : ۸۱ – ۸۲).

۱۲ – اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُوْنَ (115) فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ (116) وَمَنْ يَّدْعُ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهاً آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُوْنَ (117) وَقُلْ رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِيْنَ (118)

(سورة المومنون: ۱۱۵– ۱۱۸).

۱۳ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفّاً (1) فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا (2) فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا (3) إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ (4) رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ (5) إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ (6) وَحِفْظاً مِّن كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ (7) لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَى وَيُقْذَفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٍ (8) دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ (9) إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴾ (10)

(الصافات: ۱– ۱۰).

١٤ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُوْنَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوْهُ قَالُوْا أَنْصِتُوْا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلٰى قَوْمِهِم مُّنْذِرِيْنَ (29) قَالُوْا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوْسٰى مُصَدِّقاً لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِىْ إِلَى الْحَقِّ وَإِلٰى طَرِيْقٍ مُّسْتَقِيْمٍ (30) يَا قَوْمَنَا أَجِيْبُوْا دَاعِيَ اللّٰهِ وَآمِنُوْا بِهِ يَغْفِرْ لَكُم مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيْمٍ (31) وَمَنْ لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُوْنِهِ أَوْلِيَاءَ أُوْلٰئِكَ فِيْ ضَلَالٍ مُّبِيْنٍ (32) (سورة الاحقاف: ٢٩– ٣٢).

١٥ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ (33) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (34) يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ (35) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (36)

(سورة الرحمن : ٣٣ - ٣٦).

١٦ - اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

لَوْ أَنزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلٰى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتفَكَّرُوْنَ (21) هُوَ اللّٰهُ الَّذِىْ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ

الرَّحِيمُ (22) هُوَ اللّٰهُ الَّذِىْ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ (23) هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ (24)

(سورة الحشر: ٢١- ٢٤)۔

١٧- اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ،

قُلْ أُوحِىَ إِلَىَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآناً عَجَبًا (1) يَهْدِىْ إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا (2) وَأَنَّهُ تَعَالٰى

جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا (3) وَأَنَّهُ كَانَ يَقُوْلُ سَفِيْهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا (4) وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ تَقُوْلَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا (5) وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا (6) وَأَنَّهُمْ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنتُمْ أَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ أَحَدًا (7) وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيْدًا وَّشُهُبًا (8) وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَّسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا (9)

(سورة الجن آيت : ١ – ٩).

١٨ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ (4)

(سورة الاخلاص).

١٩ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (1) مِن شَرِّ مَا خَلَقَ (2) وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (3) وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (4) وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (5)

د الله تعالی به بار بار لولی :

﴿ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴾

۲۰ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (1) مَلِكِ النَّاسِ (2) إِلٰهِ النَّاسِ (3) مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (4) الَّذِىْ يُوَسْوِسُ فِىْ صُدُوْرِ النَّاسِ (5) مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ (6) (سورة الناس).

٤ – دارنګ دم اچونکی لره دا کلمات وئيل ډير ضروری دی اودا کلمات دهر مرض دپاره فائده لری :

اَسْاَلُ اللهَ الْعَظِيْمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ اَنْ يَّشْفِيَكَ

دا کلمات به اووه ځله وائی ، لکه ترمذی،

ابو داود کښې دا حديث وګوره !

نبي صلى الله عليه وسلم فرمائي: په مريض چه دا کلمات ولوستلې شي ضرور به جوړيږي، که اجل ئې نه وي راغلې.

۵ - دارنګه مريض دې خپله دا کلمات وائي:

(بِسْمِ اللّٰهِ بِسْمِ اللّٰهِ بِسْمِ اللّٰهِ) درې ځله او (اَعُوْذُ بِعِزَّةِ اللّٰهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا اَجِدُ وَاُحَاذِرُ)- اووه کرت او خپل لاس دې په درد مند ځائے کيدي.

٦ - دارنګه دا دُعا دې دم اچونکې يا مريض خپله اولولي :

اَللّٰهُمَّ رَبَّ النَّاسِ اَذْهِبِ الْبَاْسَ وَاشْفِ اَنْتَ الشَّافِيْ لَا شِفَاءَ اِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا.

(مسلم، مشکاة: ۱/ ۱٤۰)۔

۷ – دارنګه دا دے ولولی :

اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَّهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَّامَّةٍ.

(بخاری، مشکاة)۔

۸ – اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهٖ وَعِقَابِهٖ وَشَرِّ عِبَادِهٖ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِيْنِ وَاَنْ يَّحْضُرُوْنِ.

۹ – دارنګه دا دُعا دے ولولی :

بِسْمِ اللهِ اَرْقِيْكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيْكَ وَمِنْ

شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ اَوْ عَيْنِ حَاسِدٍ اَللّٰهُ يَشْفِيْكَ بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيْكَ

دا دعاء ګانے دجادو دپاره کار ورکوی دارنګه دسترګو دلګیدلو دپاره هم کار ورکوی، بلکه دټولو مرضونو دپاره کار ورکوی، ډیر فائده مند دعاء ګانے دی۔

۱۰ – دارنګه یو حدیث کښې راغلې دی چه یو سړی باندے پیریان ناست وو، دماغ ئے خراب شوی وو، نو نبی ﷺ پرے دا آیتونه ولوستل نو روغ شو۔

سورت فاتحه تر – وَلَا الضَّآلِّيْنَ پورے، بیا آلم ذٰلِكَ الْكِتٰبُ نه تر اُولٰئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ

رَبِّهِمْ پورے - بیا وَإِلَـهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (163) إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ.

تر آخره ددے آیت پورے -

(سورت بقره آیت نمبر (۱٦٣ - ۱٦٤)

بیا آیة الکرسی ، بیا درے آیتونه دسورت بقرے : لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ نه تر آخره پورے۔ بیا وړومبی دوه آیتونه د سورت آل عمران بیا :

شَهِدَ اللّٰهُ أَنَّهُ لاَ إِلَـهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلاَئِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمَاً بِالْقِسْطِ لاَ إِلَـهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ.

بیا د سورت اعراف دا آیت :
﴿ إِنَّ رَبَّكُمُ اللهُ الَّذِیْ ﴾ : تر آخره پورے
(٥٤) بیا د سورت مؤمنون دا آیت :
﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا ﴾ تر آخرد
سورت پورے (١١٥) بیا د سورت جن دا
آیت : ﴿ وَأَنَّهُ تَعَالٰی جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً
وَّلَا وَلَدًا ﴾ (آیت : ٣)
بیا د سورت صافات اولنی لس آیتونه۔
بیا ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ بیا ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
الْفَلَقِ ﴾ بیا ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾
ابن السنی په (عمل الیوم واللیلة) کښے دا روایت
راوړیدے رقم (٦٣٢) اوسنداً کمزورے دے لیکن تول

د قـرآن آیتـونـه دی، عـمـل پـرے صحیح دے، لکـه مخکښے دا مسئله ذکر شوه۔

دا بـعـضـے مختصر علاجونه ما ذکر کړل د دفـع دسِـحـر دپـاره، ان شاء الله څوك چه دا یـقین سره استعمال کړی، رب العالمین به تـرے جادو لـرے کـړی، او څـه تاثیر بـه پرے نکوی۔

ځکه قرآن کریم دشِفاء کتاب دے۔

وبالله التوفیق ۔

۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞

د نظر لګیدو علاج

سترګے لګیدل حق دی، لکه چه نبی ﷺ فرمائیلی دی، او دحدیثو په ټولو کتابونو کښے ذکر شوی دی، ددے نه منکرین داحادیثو نبوی منکر دی۔

سترګے خپل تاثیر نه کوی بلکه رب العالمین پکښے تاثیر اچوی دهغے هم علاجونه بیا شریعت اسلامی خودلی دی۔

د سترګو هم دوه قِسمه علاج دے، یو مخکښے دلګیدلو نه، دویم پس دلګیدلو

نه۔

(۱) - کله چه دسترګو لګیدلو خطره وی په یو ماشوم باندے، یا په زنانه یا پخپل ځان باندے، نو دهغے علاجونه دادی :

۱ - شرح السنة (۱۱٦/۱۳) کښے امام بغوی رحمه الله نقل کړیدی د عثمان بن عفان رضی الله عنه نه چه هغه فرمائی : [سَوِّدُوْا نُوْنَتَهٗ] د ماشوم زنه توره کړئ نو نظر به نه لګیږی پرے۔

۲ - دارنګه کله چه سړے یو شے اووینی که خپل وی اوکه پردے اوښه ورته ښکاره شی نو دُعاء دبرکت دے وکړی (بَارَكَ اللهُ)۔

لکه حدیث د موطأ ، نسائی اومسند احمد کښې راغلے دی۔

۳- هغه اذکار او دعاګانې کومې چه مخکښې تیرې شوې په علاج دسحر کښې هغه دعاګانې دسترګو لګیدلو دپاره هم فائده ورکوی۔ نو هغه زده کول ئې ضروری دی۔

٤ – دارنګه دا دُعاء دې ولولی :

مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ، اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلَيْهِ .

(موطا : ۹۳۸/۲، مسند احمد (٤٤٧/٤)۔

۵ – په چا چه خطره وی دسترګو دلګیدلو نو دهغه محاسن اوښائسته

ځایونه دې پټ کړې شي.

(کما فی زاد المعاد : ۱۷۳/٤) وشرح السنه (۱۱٦/۱۳).

(۲)- قِسم علاج دستر کو لګیدلو دادې:

۱- کله چه نظر ولګیږی په چانو که سړې معلوم وی نو هغه دې اودس وکړی او مستعملې اوبه دې مریض استعمال کړی، او غسل دې پرې وکړی.

(ابوداود، زاد المعاد : ۱٦۳/٤).

۲- دارنګه په اوبو دې دم واچوی او چُف دې کړی، اوبیا دې مریض هغه اوبه وُڅکی او باقی دِ واچولې شی د هغه په بدن

باندې۔

(رواه ابوداود : ٤/ ١٠)۔

يا دې د زيتون په تيلو باندې دم واچوي او مريض دې پرې ځان غوړ کړي۔

(كما فى مسند احمد : ٣/ ٤٩) السلسلة الصحيحة (١/ ١٨) برقم : (٣٧٩)۔

٣ – دارنګه که دمريض دپاره سورت فاتحه او آية الكرسى او آمن الرسول تر آخره پورې او ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ او ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ او ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ وليکلې شي او اوبه دې مريض وڅکي۔

(مجموعة الفتاوى : ١٩/٦٤؛ الصارم البتار (٢٠٠)۔

دا يو څو علاجونه په اختصار سره ما وليكل، كه څوك تفصيل غواړى نو :

(الصارم البتار) د عبد السلام بالى ، زاد المعاد ٤ جلد، زمونږ فتاوى الدين الخالص ٢ جلد، الدعاء من الكتاب والسنة للقحطانى ، وقاية الانسان من الجن والشياطين)، فتح الحق المبين فى علاج الصرع والسحر والعين) ته دے رجوع وكړى۔

دا دمونه ستاسو دخير خواهئ او فائدے په نيت وليكلے شو، تاسو ترے فائده واخلئ ۔

وبالله تعالی التوفیق۔

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وآله وصحبه اجمعین۔

سبحانك اللهم وبحمدك اشهد ان لا اله الا انت استغفرك واتوب الیك۔

حرره ابو محمد امین الله وفرغ منه یوم الخمیس

(١٠/٣/١٤١٨ھ)

وکتبه بالکمبیوتر:

ابو سلمان حضرت محمد بشاور۔

* * * * * *